

Appel iværksat den 19. september 2005 af Front National, M. F. Stirbois, B. Gollnisch, C. Lang, J.C. Martinez, Ph. Claeys, K. Dillen og M. Borghezio til prøvelse af kendelse afsagt den 11. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-17/04, Front National m.fl. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-338/05 P)

(2005/C 315/16)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. september 2005 iværksat appel af Front National m.fl. ved avocat W. de Saint-Just til prøvelse af kendelse afsagt den 11. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-17/04, Front National m.fl. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.

Appellanterne har nedlagt påstand om ophævelse med samtlige retsfølger af den appellerede kendelse af 11. juli 2005.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanterne, som er et politisk parti, nemlig Front National, samt medlemmer af Europa-Parlamentet fra forskellige nationale politiske grupperinger (Front National, Lega Nord, Vlaams Blok), nedlagde for Retten påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 af 4. november 2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan⁽¹⁾, bl.a. som følge af forordningens retsstridige karakter samt tilsidesættelse af principperne om lighed, gennemsigtighed, politisk pluralisme og subsidiaritet, og som følge af en formodning for procedurefordrejning.

I den appellerede afgørelse af 11. juli 2005 finder Retten indledningsvis (præmis 48), at Front National er direkte berørt af den anfægtede forordning. Men Retten fastslår (præmis 52), at de sagsøgende parlamentsmedlemmer ikke selv er direkte berørt af den anfægtede forordning. Imidlertid er det åbenbart, at disse parlamentsmedlemmer, som er folkevalgte, gennem deres virke og engagement i de politiske partier adskiller sig fra »enhver anden borger«. De er netop derfor berettiget til at anfægte en retsakt, som berører rettighederne og statutterne for den politiske gruppering, de tilhører. Men Retten fastslår (præmis 66), at Front National ikke er individuelt berørt af den anfægtede forordning.

Retten har følgelig tilsluttet sig Europa-Parlamentets argumentation, hvorefter samme forordnings artikel 4 ikke finder umiddelbar anvendelse, således at »forordning 2004/2003 derfor ikke har direkte virkning i forhold til Front National«.

Imidlertid bestemmer forordningens artikel 13, at »[a]rtikel 4-10 anvendes fra dagen for åbningen af den første session efter valget til Europa-Parlamentet i juni 2004«. Eftersom Front Nati-

onal fremsætter lister i alle de store franske regioner til Europa-valgene, og eftersom der ikke er tvivl om, at partiet henset til, at det er meget repræsentativt i Frankrig, vil få indvalgt kandidater, er en påstand om, at Front National vil få repræsentanter i Europa-Parlamentet, ikke udtryk for ekstrapolering eller »spekulation«. Henset hertil er partiet direkte berørt af bestemmelserne i forordningen om »statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan«.

(¹) (EUT L 297, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. september 2005 af Cour du travail de Liège i sagen Monique Chateignier mod Office national de l'emploi, O.N.Em

(Sag C-346/05)

(2005/C 315/17)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse afsagt den 6. september 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 22. september 2005, har Cour du travail de Liège i sagen Monique Chateignier mod Office national de l'emploi, O.N.Em., forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i henhold til traktatens artikel 39, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71, som sikrer ligebehandling mellem arbejdstagere i medlemsstaterne og fri bevægelighed for personer — herunder arbejdstagere — muligt at fortolke artikel 67, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 (¹) således, at den foreskriver, at en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, skal tilbagelægge en beskæftigelsesperiode, der giver ret til arbejdsløshedsydelse i opholdsstaten, selv om der i den pågældende stats nationale lovgivning ikke stilles krav om en sådan beskæftigelsesperiode, hverken for arbejdstagere fra et tredjeland eller fra en medlemsstat?

(¹) Forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).